

ವಿಳು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಸಾಯೋಕೆ ಮುಂಚೆ ಇನ್ನೂ ವಿಳು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು ಅಂತಾಸೆ. ಆದರೆ, ಬದುಕು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದು.

ಇದನ್ನು ಯಾಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ? ಇದರಥವೇನು? ಮೊದಲ ಕಾರಣ ರೂಮಿನಿಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ. ಏರಡನೆಯದು ನನ್ನೊಳಗಿರುವ ಹುಡುಗತನ. ಅದು ಮತ್ತೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಸ್ತುತ ಬರೆಯವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಲೇಖಕರು ಅಜರಾಮರರು ಅನ್ನವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾಂಬಿಯಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಿರು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಓದುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲವೂ ವೇಗವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಬರೆದ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ಮರೆತೇಹೋಗಬಹುದು. ಕೆಲವೇ ಕೆಲವನ್ನು ಓದಬಹುದು. ಇನ್ನಿರು ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ಬಹುಶಃ ಇಂದು ಬರೆದರುವ ಐದು ಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಓದಬಹುದು. ಆ ಐದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಸ್ತುತ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ಬರವಣಿಗೆಯ ಅಥವ್ಯ ಇದೇ ಏನು? ಇನ್ನಿರು ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ನನ್ನನ್ನು ಓದಬೇಕು ಅಂತ ನಾನ್ನಾಕೆ ತಲೆಕೆಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಬದುಕುವ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಮುಂದೆಯೂ ನನ್ನ ಪ್ರಸ್ತುತ ಓದುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಸಮಾಧಾನ ನನಗೆ ಬೇಕಿದೆಯೇ? ಇಲ್ಲವೂ ಬರವಣಿಗೆ ಮುಂದುವರೆಸಲು ಕಾರಣಗಳಿರಬಹುದು. ನಿಜವಾದ ಕಾರಣ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನಾನೆಂದೂ ಬರೆಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳು ಭವಿಷ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ ಎನ್ನ ಸಮಾಧಾನ ಶಿಕ್ಕರೆ ಅದೇ ಈ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಪಡೆಯುವ ವಿಷಿ.

ಪಂಜೀಲ್ ಗುರಿಯಾ—ಕ್ಷಿಂಟಾನಾ

ಸಂದರ್ಶಕರು ಇತಿಹಾಸಕಾರ, ಸ್ಟೀಲಾನ್ಸ್ ಪತ್ರಕರ್ತ, ಸಂವಾದಕೆ ಹಾಗೂ ಸಾಫ್ಟ್‌ವರ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೋಫೆರ್ಸಿಸ್ ಭಾಷೆಗಳ ಅನುವಾದಕರು. ಅವರು Financial Times ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ The observer, The Economist, Prospect, The Paris Review ಮತ್ತು Brick ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಬರಹಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. Other Carnivals: Short Stories from Brazil, The Return, by Dulce Maria Cardoso ಅವರ ಪ್ರಕಟಿತ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳು.

ಹೇಮ್‌ಎನ್

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎ. ಹಾಗೂ ಹಿಂಬೋ.ಡಿ. ಪದವೀಧರೆ. ಕನ್ನಡ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಕಾಶವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಉದ್ದೋಷಕಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಗ್ನಿಷ್ ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿಯಿಂದ ಲೇಖನ, ಕತೆ ಹಾಗೂ ಕವನಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾಹಿತ್ಯ ಓದು ಹಾಗೂ ಅನುವಾದ ಕವನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತಾರೆ: 'ಹೆನರಿಲ್‌ಡ ಹೋ' (ಅಭ್ಯಾಸ್ ಕಿರಣೀಯಿ ಕವನಗಳ ಅನುವಾದ) ಮತ್ತು 'ಉರಿವ ಬನದ ಹೇರಿಲ್‌ಗಳು' (ಅನುವಾದಿತ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ). ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ.